

ÎNCHEIERE

11 martie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea Comercială „Andrilex” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Ghenadie Covali,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea Comercială „Andrilex” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Biroului Vamal Centru privind anularea actelor administrative,
împotriva deciziei din 16 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a ț ă :

La 07 august 2018 SC „Andrilex” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Vamal Centru privind anularea actelor administrative și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că în baza declarațiilor vamale nr. 3029I1666 din 09 februarie 2015, nr. 3029I12788 din 16 martie 2015, nr. 3029I28243 și nr. 3029I28254 din 20 mai 2015, nr. 3029I31674 și nr. 3029I31683 din 01 iunie 2015, nr. 3029I39489 și nr. 3029I39493 din 29 iunie 2015, nr.3029I59683 din 15 septembrie 2015, nr. 3029I77757 din 21 noiembrie 2015, nr. 3029I77774, nr. 3029I77801 și nr. 3029I77837 din 23 noiembrie 2015, nr. 3029I79301 din 27 noiembrie 2015, a importat în țară de la producători europeni acoperitoare de podea, confecționate din polipropilenă (cod tarifar 570330180), nailon (cod tarifar 570320180) și poliamide (cod tarifar 570320980), achitând taxele de import și taxele pe valoarea adăugată.

Toate declarațiile vamale au fost supuse controlului vamal documentar, economic și fizic, iar organul vamal nu a avut obiecții referitoare la mărfurile importate, cât și față de informațiile înscrise în declarațiile vamale, acordându-le codul scutirii de taxă vamală 200, le-a validat și a permis eliberarea necondiționată a mărfii vămuite în circulație liberă.

La 19 iunie 2018 a fost întocmit și înmănat reprezentantului SC „Andrilex” SRL procesul-verbal de reverificare a declarațiilor vamale indicate, potrivit căruia urmau a fi recalculat și încasate obligații vamale în sumă totală de 155 746,50 de lei și

majorarea de întârziere ce urma a fi calculată ulterior, act contestat la Serviciul Vamal la 29 iunie 2018.

La 03 iunie 2018 Biroul Vamal Centru a înmânat reprezentantului SC „Andrilex” SRL decizia de regularizare nr. 656 din 03 iulie 2018, prin care reclamanta urmează să achite obligația vamală în sumă de 231 384,06 de lei, inclusiv 155 701,50 lei cu titlu de taxă vamală și taxă pe valoare adăugată, cât și penalitatea în sumă de 75 682,56 de lei.

Consideră a fi ilegale actele indicate în contextul în care controlul ulterior urma a fi inițiat cu înștiințarea prealabilă a SC „Andrilex” SRL, cu cel puțin 3 zile până la inițierea controlului, cerință nerealizată, iar determinarea obligațiilor vamale contravine exigențelor art. 207/7 alin. (2) Cod vamal.

Potrivit art. 202/2 Cod vamal reverificarea urma a fi realizată conform unui regulament aprobat de Guvern, existența căruia nu a fost probată de colaboratorul vamal, iar anularea actelor contestate este determinată și de faptul că acestea nu conțin vreo mențiune referitoare la existența unor erori sau divergențe între informațiile din declarațiile vamale și cele din documentele verificate, astfel încât acestea au fost emise în lipsa unei justificări, deși declarațiile vamale au fost completate conform prevederilor legale la data respectivă.

Procesul-verbal de reverificare se referă doar la mărfurile ce corespund la două coduri tarifare, pe când decizia contestată se referă la trei coduri tarifare. Totodată apreciază ca fiind eronate argumentele colaboratorilor vamali referitoare la faptul că mărfurile importate de reclamantă se regăsesc în nomenclatura combinată, aprobată prin Legea nr. 172 din 02 iulie 2014 la subpozițiile tarifare 570320180, 570320980 și 570330180, deoarece din momentul intrării în vigoare a acordului de asociere, Guvernul urma să opereze modificări în nomenclatorul indicat.

SC „Andrilex” SRL a importat mărfuri similare pe perioada mai multor ani, fără a fi vreodată suspectată de încălcarea regulilor vamale și, respectiv, nu poate fi sancționată pentru neîncasarea obligațiilor vamale apărute peste trei ani, inclusiv în contextul în care controlul realizat de organul vamal a fost finalizat cu constatarea perfectării corecte a declarațiilor vamale. Astfel, plata obligațiunii vamale apărute în urma reverificării declarațiilor vamale le revine colaboratorilor vamali și nu SC „Andrilex” SRL, care a respectat procedura prevăzută, astfel că după finalizarea controlului vamal, colaboratorii nu aveau obiecții față de achitarea tuturor plăților vamale pentru marfa importată.

Prin decizia de regularizare contestată au fost aplicate penalitățile în sumă de 75 682,56 de lei, ce contravine prevederilor art. 141/2 alin. (2/13) Codul vamal. Organul vamal a omis încasarea din contul garanției, și respectiv, nu mai poate pretinde încasarea penalității.

A solicitat reclamantul anularea procesului-verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr.76.18/2-R din 19 iunie 2018 și a deciziei de regularizare nr.656 din 03 iulie 2018, cât și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 26 februarie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, s-a respins cererea de chemare în instanța de contencios administrativ depusă de SC „Andrilex” SRL împotriva Biroului Vamal Centru cu privire la anularea procesului-verbal de reverificare a declarațiilor vamale, a deciziei de regularizare și încasarea cheltuielilor de judecată ca fiind nefondată.

Prin decizia din 16 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a respins cererea de apel declarată de SC „Andrilex” SRL.

În susținerea opiniei, instanța de apel a constatat că SC „Andrilex” SRL a depus declarațiile vamale prin aplicare eronată a tratamentului preferențial, specificând că cuantumul taxelor vamale constituie 0%, contrar Acordului de Asociere între Republica Moldova, pe de o parte și Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și Statele Membre ale acestora, pe de altă parte, semnat la Bruxelles la 27 iunie 2014, potrivit căruia la data efectuării importurilor mărfurilor cu codurile tarifare 570330180, 570320180, 570320980, cuantumul acestor taxe constituia 8,33%. Astfel organul vamal a fost îndreptățit de a aplica prevederile dispozițiilor art. 127/11 alin. (1) lit.a), c) Cod vamal. Totodată, specificarea eronată de către SC „Andrilex” SRL a cuantumului taxelor aferente importurilor efectuate este imputabilă în vina acesteia și, astfel, societatea suportă consecințele erorii admise, inclusiv a sancțiunilor pecuniare pentru diminuarea taxelor respective.

Argumentele SC „Andrilex” SRL referitoare la faptul că la vămuirea mărfurilor importate organul vamal efectuase deja verificarea declarațiilor vamale sunt nefondate și nu determină posibilitatea anulării actelor contestate în contextul în care controlul ulterior a confirmat eroarea specificată supra, procedura acestei categorii de control având anume scopul excluderii unor astfel de erori.

Colegiul a concluzionat că atât procesul-verbal de reverificare a declarațiilor vamale din 19 iunie 2018, cât și decizia aferentă din 03 iulie 2018 sunt legale, emise de autoritatea abilitată și conform procedurii existente, temeiuri legale pentru anularea acestora lipsind.

La 24 decembrie 2019 SC „Andrilex” SRL, reprezentată de avocatul Ghenadie Covali, a depus recurs nemotivat, ulterior la 17 ianuarie 2020 a depus recursul motivat împotriva deciziei 16 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei contestate, cu restituirea cauzei pentru rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel a respins apelul din motive formale, fără a se expune asupra tuturor circumstanțelor aduse de către recurent. Asemenea situație reflectă examinarea superficială a cauzei, cât și aprecierea arbitrară a materialului probatoriu în raport cu normele de drept relevante cauzei, dând o motivare arbitrară soluției adoptate.

A menționat că Biroul Vamal Centru a prezentat referința în cadrul examinării apelului, la care au fost atașate probe noi care nu au fost prezentate și elucidate în prima instanță, ceea ce contravine procedurii de prezentare a probelor, care se prezintă sub sancțiunea decăderii în termenul stabilit de instanță în faza de pregătire.

A specificat că reverificarea declarațiilor vamale se efectuează de către organele vamale conform procedurii stabilite de Guvern, însă nici în instanța de fond, nici în instanța de apel nu a fost probată existența Hotărârii de Guvern conform art.202/2 alin. (2) Cod vamal, fiind făcută trimitere la Legea nr.280 din 16.12.2016 care în general nu are legătură cu cazul examinat.

Consideră că instanța de apel a aplicat greșit prevederile art. 127/11 alin. (1) lit.a) și c) Cod vamal, or nici unul din cazurile la care se referă instanța nu au fost demonstrate în cadrul examinării litigiului. Respectiv momentul apariției obligației vamale nu a avut loc.

Prin referința depusă la data de 31 ianuarie 2020 intimatul Biroul Vamal Centru, a solicitat declararea recursului SC „Andrilex” SRL drept inadmisibil sau respingerea recursului declarat, or de către recurent nu au fost indicate temeiuri concrete prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă, iar argumentele

invocate în cererea de recurs sunt nefondate și fără suport probatoriu, hotărârea contestată fiind adoptată cu respectarea prevederilor legale, dar și cu aprecierea corectă a probatoriului administrat la dosar.

Examinând admisibilitatea recursului, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

Conform art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, însă rezultând din aceeași normă legală, completul specializat va examina admisibilitatea cererii de recurs prin prisma prevederilor Codului de procedură civilă, având în vedere că prezenta procedură de contencios administrativ a fost inițiată până la intrarea în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu prevederile art. 244 alin. (1) din Codul administrativ al Republicii Moldova, hotărârile curții de apel ca instanță de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Conform articolului 245 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Completul de admisibilitate consideră că, la demararea căii de atac a fost respectat termenul prevăzut de articolul 245 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, deoarece hotărârea Curții de Apel Chișinău datează cu 16 octombrie 2019, a fost expediată în adresa avocatului recurentului, Ghenadie Covali la 30 decembrie 2019, și recepționată de către ultimul potrivit mențiunii de pe plicul poștal la 03 ianuarie 2020 (f.d. 27, vol.II). Astfel, recursul nemotivat depus de către SC „Andrilex” SRL, reprezentată de avocatul Ghenadie Covali, la 24 decembrie 2019 și ulterior motivat la 17 ianuarie 2020 este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de SC „Andrilex” SRL, reprezentată de avocatul Ghenadie Covali, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul depus se referă la dezacordul SC „Andrilex” SRL, reprezentată de avocatul Ghenadie Covali, cu soluția pronunțată de instanța de judecată ierarhic inferioară, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul specializat al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă, însă din recursul depus nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge

recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de către SC „Andrilex” SRL, reprezentată de avocatul Ghenadie Covali.

În conformitate cu art. 193, 195, 230 și 258 alin. (3) din Codul administrativ, art. 270, 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de către SC „Andrilex” SRL, reprezentată de avocatul Ghenadie Covali, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Nina Vascan

Victor Burduh